Anul al 54-lea 16 Pagini EXEMPLARUL { In România: 3 lei / In străinătate: 6 lei 16 Pagini Nr. 334 Sâmbătă 4 Decembrie 1937
P IIII
Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120.288/932

BIBLIOTECA CENTRALA „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

ABONAMENTE LA „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR" ȘI AL TINERETULUI" ZIARUL CĂLĂTORIILOR Câte 220 Lei pentru 12 luni în țară

DIRECTOR: STELIAN POPESCU

LIPSA DE PROGRAM

Sporul acordat salariaților și pensionarilor publici a avut un efect inevitabil în administrațiile lipsite de prevedere și de sistem.

Spiritul de scumpete, care n'așteaptă decât asemenea prilejuri, a intrat imediat în acțiune, începând cu carnea și urmând cu celelalte alimente.

Pe nebăgate de seamă, confecțiunile, încălțămintea și tot șirul obiectelor de primă necesitate, fără să mai vorbim de alte multe produse străine și indigene, și-au modificat prețurile cu sporuri mai mari sau mai mici, dar toate resimțite adânc de massele consumatorilor.

Iată cum se paralizează rezultatele obținute de funcționarii și pensionarii statului după atâta așteptare și răbdare, recunoscute cu elogii de autorități.

Și ce este mai trist, accentuarea scumpetii se răsfrânge și asupra mulțimii considerabile de funcționari și pensionari particulari, de profesioniști de toate categoriile, de meseriași, de lucrători, de săteni, etc., ale căror venituri sunt departe de a fi în creștere.

Dacă înainte de a se satisface cererile drepte ale salariaților statului, s'ar fi luat măsurile necesare pentru împiedicarea resfrângerii lor păgubitoare în economia generală, desigur că acestea ar fi fost, dacă nu înlăturate, reduse la proporții mai puțin simțitoare pentru consumatorii din toate părțile țării.

Dar când oare s'au afirmat acest spirit de prevedere, acest simț de coordonare a cauzelor și efectelor în chestiuni de interes general?

De astă dată, conducerea statului nu poate invoca nici cel puțin trista și foarte discutabila circumstanță atenuantă a lipsei unor corective în asemenea împrejurări, pentrucă ea avea în față experiența în curs în Franța, unde sporirea salariilor funcționarilor publici este încadrată în astfel de garanții contra speculei, încât ravagiile acesteia sunt anihilate.

Ce este curios în această gravă anemie de raționare a măsurilor de utilitate generală, boală cronică și cu rezultate incalculabil de păgubitoare, este faptul că nu există în nici un program politic o rețetă pentru profilaxia sa.

Nici un partid, nici o grupare nu se preocupă de îmbunătățirea existenței sociale prin înfrânarea efectivă, prin fapte, nu prin cuvinte, a speculei permanente.

Alegătorul este așa dar în drept să se întrebe în fața urnei: să fie la mijloc o omisiune involuntară, sau să fie o indiferență conștientă?

In amândouă cazurile, vina este tot atât de mare.

Omagiul poporului român pentru făuritorii unității sale

De la un colț la altul al țării a fost sărbătorită Miercuri, cu entuziasm, ziua unirii tuturor românilor.

In sufletul tuturor românilor a retrăit imaginea marelui Rege Ferdinand, sub domnia căruia s'a realizat pentru veci unitatea noastră națională.

M. S. REGINA MARIA

REGELE FERDINAND

Rege mare, Rege înțelept, Rege pătruns de înalta Lui misiune, Rege înzestrat de Dumnezeu cu acele însușiri cari oțelesc sufletul omului față de toate slăbiciunile și îi fixează judecata în limitele dreptății și ale adevărului, Rege însuflețit de o adâncă dragoste pentru poporul și țara ale căror destine i-a fost hărăzit să le conducă, Ferdinand I va rămâne deapururi în amintirea românilor de pretutindeni cari se vor închina cu evlavie în fața memoriei Lui.

Și în aceste clipe de reculegere națională, slăvirei marelui înfăptuitor al unității noastre naționale, poporul român îi asociază dragostea lui plină de recunoștință pentru admirabila Regină Maria care I-a fost tovarășă scumpă și care alături de El, cu un neclintit curaj, cu un nețărmurit devotament a sprijinit acțiunea Lui și a întreținut, neîntrerupt, flacăra eroismului bravilor noștri luptători.

Slăvind memoria Regelui Ferdinand și rugând Cerul să dea viață lungă și sănătate Reginei Maria, poporul român își îndeplinește față de propria lui conștiință cea mai sfântă dintre datorii.

Furtuna pe marea Egee și Marmara bântue cu furie

Constanța, 1 Decembrie

Echipagiile vapoarelor sosite azi în portul nostru aduc știrea că furtuna deslănțuită în Marea Egee și Marmara, continuă cu aceeași furie.

Din această cauză navigația se face în condițiuni extrem de grele, viteza vaselor fiind simțitor redusă.

Un vas german în primejdie

D. Hirschfeld, comandantul vasului englez „Har Sion" intrat azi pe seară în portul nostru, ne-a declarat că, pe când naviga pe Marea de Marmara, în dreptul portului Adalia, a recepționat apeluri repetate de S. O. S., de la un vas german, apeluri cari însă au încetat brusc.

Deși s'au făcut chemări repetate, pentru a se intra în legătură cu vasul în primejdie, nu s'a mai primit niciun alt semnal.

Se bănuește că vasul s'ar fi scufundat și că apelurile lansate porneau în ultimele lui momente de plutire.

Vaporul românesc „Ardeal", sosit azi la Constanța, a avut de luptat din greu cu furtuna de pe Marea Egee.

Imediat după sosire, d. Antonescu, comandantul vasului, a depus la căpitănia portului un protest de mare, spre a nu fi făcut răspunzător de eventualele stricăciuni pe cari le-ar fi suferit mărfurile pe când vasul naviga prin regiunile bântuite de furtună.

Pe Marea Neagră furtuna nu bântue decât în apropierea coastei turcești și a celei bulgărești.

Bosforul este deasemenea foarte agitat, navigația prin cuprinsul lui fiind aproape imposibilă.

Sărbătorirea zilei de 1 Decembrie

Inălțătoarea manifestație dela Ateneul Român, în cadrul Ligii Antirevizioniste Române

Societățile patriotice cari au participat.— Cuvântările.— Cortegiul.— Solemnitatea dela mormântul Eroului necunoscut

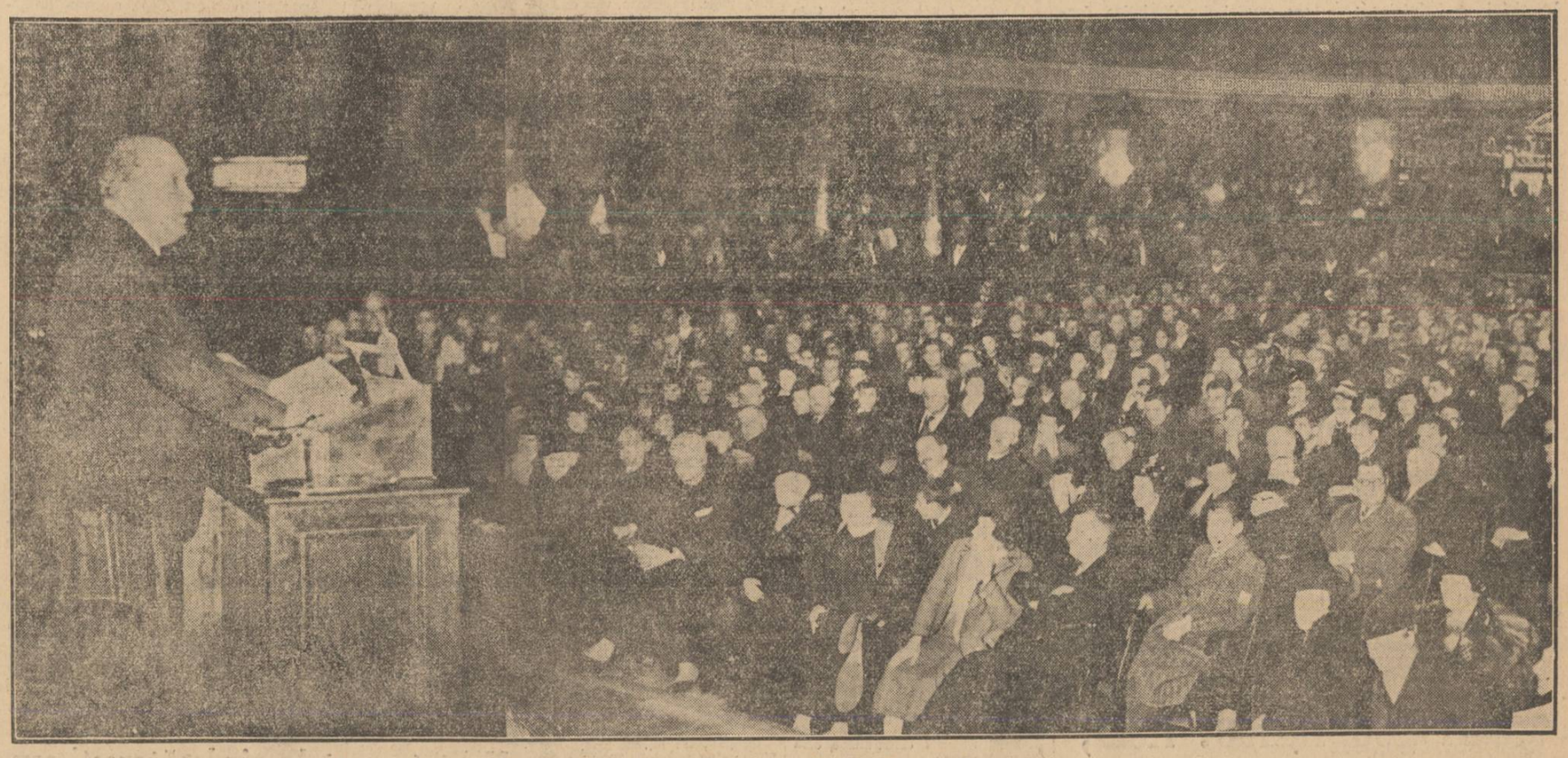

D. Stelian Popescu, rostindu-și cuvântarea

Capitala a trăit Miercuri, entusiasmul cald al celei mai sfinte și pioase dintre comemorări.

Sărbătorirea dela „Ateneul Român" depășește ca frumusețe morală și înălțare tot ceeace s'ar putea reda prin cuvânt omenesc.

Sub cupola marelui așezământ, sufletul românesc reprezentând toate generațiunile și cea mai reală diversitate de straturi sociale, a vibrat, a plâns, s'a ridicat pe aripile nevăzute ale entuziasmului curat și sublim, în înțelegerea supremei frumuseți a iubirii și jertfei pentru țară.

Ocupată până la ultimul loc, sala oferea priveliștea unei adunări în care palpita o singură simțire, prezentând cea mai desăvârșită unitate și solidaritate sufletească.

Marea scenă, ocupată în întregime de corala „Carmen" în mare formație muzicală, de peste două sute de voci, părea o feerie prin frumusețea costumelor minunat înflorite în cusături și isvoade strămoșești.

Cât de impresionant și educativ în același timp, se vădea gestul învățatului academician, părintele profesor Nae Popescu, — de-a veni să cânte în rânduri — el președintele coralei — cu ceilalți coriști, imnurile de slavă pentru preamărirea eroilor, martirilor și înfăptuitorilor unității naționale.

Sub conducerea d-lui prof. Ioan Chirescu consacrat astă vară, de juriul artistic al „Expoziției Internaționale dela Paris" — drept conducătorul celei mai bune corale din lume, — dinamismul corului și desăvârșita lui unitate, a isbutit să cucerească sufletul și să determine entuziasmul numeroasei asistențe până la paroxism.

Din cadrul cel mare al sărbătorirei, s'a desprins însă un puternic învățământ pentru cei ce n'au înțeles niciodată rostul hotărâtor al „Ligii Antirevizioniste Române" și n'au cunoscut mai ales indistructibila și intima legătură care există între președintele Ligii și sufletul neamului românesc.

Instinctul de conservare al neamului, a căutat să afirme eri, imperativ și energic, prin nesfârșitele și însuflețitele ovații cu care a primit pe d. Stelian Popescu, dragostea puternică și cultul de care d-sa se bucură în massele populare și încrederea profundă pe care mulțimile o poartă „Ligii Antirevizioniste", ca garantă a securității și intangibilității granițelor noastre și conducătorului ei.

Aclamațiile spontane și necontenite, care i-au salutat apariția în sală, cele care subliniau în pornirile de entuziasm nestăvilit pasagiile cuvântării și care în fața „Mormântului Eroului Necunoscut", la sfârșitul procesiunei, au luat caracterul unui legământ solemn și sacru, prin cuvântul conducătorilor asociațiunilor foștilor luptători pe front, constitue un răspuns de neuitat: E răspunsul pe care țara cea adevărată, eroică și martiră, l-a dat celor ce s'au crezut în drept să încerce să umbrească o mare mișcare de apărare națională și pe creatorul și conducătorul ei.

Pe o distanță de o jumătate de kilometru, cortegiul care a pornit la orele cinci dela Ateneu, luminat doar de șirurile de torțe aprinse și purtate de făclieri [illegible] de legionari, a parcurs în acordurile fanfarelor militare, inima Capitalei, făcând să se descopere cu respect capetele tuturor.

Elevele „Liceului industrial" de sub conducerea d-nei prof. Maria Mălăceanu-Rucăr, îmbrăcate în splendide porturi naționale, duceau superba jerbă de gladiole, trandafiri și liliac, cu lentele omagiale, și pe care au depus-o pe lespedea ce acopere pe Eroul Necunoscut.

Pe tot parcursul străbătut, mulțimea așteptând într'o atitudine de profundă reculegere și respect primea cu salutul roman, redevenit și la noi gest omagial, șirurile de drapele ale secțiunilor „Ligii Antirevizioniste" din Capitală, și ale asociațiunilor de foști luptători și făuritori ai României întregite.

Capitala a simțit eri astfel [illegible] în adâncurile [illegible] mahalalelor celor mai necăjite, fiorul sfânt al [illegible] amintre pentru maril [illegible] nicii și pentru clipele culminante din istoria neamului.

Când procesiunea nesfârșită, scoborâ spre cheiul Dâmboviței, din înălțimea serei clare, senină și transparentă ca o seară de primăvară, s'a desprins o stea căzătoare, mare și de-o luminozitate neobișnuită, sfărâmându-se în puzderii de pulbere și [illegible] ntei deasupra locului în care totdeauna se aruncă crucea la Boboteză, în apele Dâmboviței.

A fost o uimire generală, cu minunate înmărmuriri și înfiorări, mai ales pentru tineret și poate a fost semnul Cerului, că mai mult ca oricare, El și sufletele celor pomeniți, au participat la pioasa prăznuire ca și cei de jos.

In clip de profundă reculegere — în fața marelui mormânt, s'a încheiat în tăcerea în care nu mișcau decât inimile, cea mai frumoasă și sfântă comemorare făcută de supraviețuitorii războiului — neuitaților înfăptuitori ai marei uniri a tuturor românilor!

G. LUNGULESCU

La Ateneul Român

Incă dela ora 2, marea sală a Ateneului Român era plină până la refuz.

Au fost de față următoarele societăți patriotice:

„Bărbăție și Credință", reprezentată printr'o puternică delegație prezidată de d. ing. Marius Demetrescu; „Asociațiile foștilor luptători, federalizate", în frunte cu întreg comitetul; o delegație a asociației „Făuritorii României Mari", condusă de d. Gh. Trifan; asoc. „Virtutea militară de război", împreună cu d. președinte G. Ștefănescu: asoc. „Vitejii Neamului", în frunte cu d. președinte Ion Modreanu; Cercul militar al subofițerilor de rezervă în frunte cu d. președinte Gh. Dumitrescu; soc. „Mărășești", împreună cu d-na președintă, col. Stătescu; „Legiunea Română", în frunte cu d. general N. Rădulescu; „Uniunea voluntarilor ardeleni, bucovineni, macedoneni, basarabeni și bănățeni, cu d-nii Ion Drăghicescu, Radu Dumitriu, Petre Mișu și preot dr. Ion Felea; „Asoc. solidară a pensionarilor publici", în cap cu d. Ilie G. Cosmulescu; „Asoc. Surorilor de caritate din războiu", cu d-na președintă Cornelia Cornescu - Achimescu; „Liga foștilor luptători, grade inferioare", o puternică delegație prezidată de d. Ilie Manea; delegația partidului liberal din Colentina, împreună cu d. inspector școlar Petre Petrescu; „Uniunea comercianților și industriașilor din sect. III Albastru, condusă de d. presedinte Dimitrie Borcea; „Cultul Patriei", în frunte cu d. prof. Marin Ștefănescu și g-ral C. Dragu; soc. „Bunătatea Samariteană"; asoc. „Frontul național ostășesc", de sub conducerea d-lui general Panaitescu; „Generația dela 1922", împreună cu d. prof. Petrescu.

Secțiunile „Ligii Antirevizioniste Române", din Capitală, reprezentate prin comitetele și delegațiile respective cu drapel, după cum urmează: secția Șerban Vodă, în frunte cu d. presedinte I. Mălăceanu-Rucăr; secția Plesoianu, presedinte, preot M. Iordăchescu, secția Colentina-Fundeni, presedinte insp. școlar Petre Petrescu; secția I, din sectorul de Negru, presedinte Gh. I. Vlădoi; secția Gheisița, presedinte, părintele Gh. Bărbulescu; secția Lucaci, presedintă d-na prof. Maria Brebenaru; secția Plumbuita-Colentina, presedinte Tănase Niculescu; secția Obor, presedintă d-na Eliza Ponici; secția Visarion, presedintă d-na Lelia Stoianovici; secția Isvorul Nou, presedinte d. Mihail Moraru; secția Dobrești, presedinte d. Nenu; secția Cuibul cu barză, în frunte cu preotul prof. dr. Marin Ionescu, precum și ateneul popular „România Mare", în frunte cu d-na prof. Maria Mălăceanu-Rucăr; „Uniunea mamelor", presedintă d-na Lelia Stoianovici; secția feminină a soc. „Mărășești" cu d-na Jeana Minculescu; liceul de băieți „Titu Maiorescu", în frunte cu d. director I. Rădulescu-Pogoneanu; colegiul național Sf. Sava, d. director Ștefan Pop; Cercul studenților de pe lângă Institutul legal de științe administrative, cu d. Teodor Chiper; liceul Gh. Lazăr, cu d. director Grigore Orășanu; liceul industrial de fete „Tudosca Doamna", în frunte cu d-na directoare Alexandrina dr. Enăchescu; gimnaziul industrial „Principesa Elisabeta", în frunte cu d-na Maria Sârbu; secția L.A.R. București-Est c.f.r., cu o puternică delegație, în frunte cu d. presedinte Gh. Olănescu; școala secundară de fete „Protopopul Tudor", în frunte d-na Lelia Constantinescu; liceul Matei Basarab, în frunte cu d. director Emil Stoenescu; liceul industrial „Azilul Elena Doamna", în frunte cu d-na Emilia Grecu; școala nr. 33 „Spiru Haret", de fete, cu d-na Eliza Ponici; seminarul central, în frunte cu părintele Partenie; liceul de fete „Robescu", cu d-na Paulina Moscuna; școala normală de menaj „Gh. Filipescu", cu d-na Elena Drăgănescu; școala normală „Elena Doamna", cu d-na Emeea Muntroe; Institutul de cercetări gospodărești, cu d-ra Elena Olaru, etc etc.

In loja comitetului Ateneului iau loc pe rând d-nii: Mihail Berceanu, subsecretar de stat la industrie și comerț; prof. Marin Ștefănescu, presedintele asoc. Cultul Patriei, Șt. Brăiloiu, Stancu Brădișteanu, presedintele Federației salariaților publici; d. D. V. Țoni, presedintele Asociației învățătorilor din România: preot P. Partenie, secretar general la ministerul culteloр; d-na Alexandrina Cantacuzino, d. general C. Dragu g-ral Panaitescu, etc. etc.

La sosirea d-lui Stelian Popescu, presedintele Ligii Antirevizioniste, asistența a izbucnit în puternice urale prelungite.

Pe marea scenă a Ateneului Român, corul „Carmen", sub conducerea d-lui prof. I. Chirescu, a deschis sărbătorirea, intonând Imnul regal și cântecul patriotic „Pe-al nostru steag".

Cuvântarea d-lui Stelian Popescu

D. Stelian Popescu, presedintele „Ligii Antirevizioniste Române", a rostit următoarea cuvântare, care a fost salutată cu aplauze prelungite și ovații:

Doamnelor și Domnilor,

Dacă aplauzele d-voastră, atât de călduroase se adresează persoanei mele, eu vă mulțumesc din tot sufletul, deși poate nu le merit în măsura în care d-voastră le manifestați; dacă însă ele se adresează activității mele în câmpul ordinei și al redeșteptării naționale, eu nu numai că vă mulțumesc, dar vă sunt și recunoscător, fiindcă văd că munca și străduința mea, ca ideea călăuzitoare: „România a Românilor",—pentru care eu sunt silit să îndur atâta amar și atâtea insulte — a prins în sufletele dvs. și nu se poate să nu rodească într'un timp cât mai scurt.

Viața nu merită să fie trăită, dacă cineva nu-și îndeplinește datoria către neamul din care face parte. Ziaristul, mai mult de cât oricare alt cetățean, trebue să-și îndeplinească cu demnitate și curaj datoria către semenii săi.

Părăsind magistratura și îmbrățișând profesiunea de ziarist, m'am hotărît să înving orice greutate, pentru a o exercita cu demnitate și spre binele general, oricare ar fi riscurile la cari m'aș expune.

Doamnelor și Domnilor,

Nu este ușor să te vezi în fiecare zi, în fiecare ceas și ani dearândul, aci în țară și peste hotare, spurcat de toate insultele, pe cari numai elementele cele mai decăzute ale societății sunt în stare să le inventeze.

Ați văzut cum, în zilele din urmă, după ce aci, în interior, au epuizat toată gama murdăriilor, au răspândit și în presa străină din Europa și America, svonul că am fost arestat, ba pentru crimă, ba pentru delapidare.

Domnilor, știu de unde provin toate infamiile acestea; o știți și d-voastră. Nimic nu mă înspăimântă, și câte zile mi-o dărui Dumnezeu de aci înainte, eu voiu urmări cu perseverență și fără odihnă, realizarea idealului nostru, al tuturor: „România a Românilor".

Ceea ce mi se întâmplă mie este soarta oamenilor hotărîți să lupte și să înfăptuiască ceva pentru neamul lor. Altă dată, ei erau asasinați de adversarii lor. Nu știu dacă nu ne-o fi dat să ne întoarcem la acele timpuri

Deocamdată, este admis în mod curent, că în contra lor, orice armă infamă, orice minciună, orice calomnie este îngăduită.

Intr'o așa zisă democrație, în care toate poftele, toate interesele și toate pasiunile se ciocnesc între ele, ce este mai atrăgător pentru profitorii fără scrupul, decât a se folosi de orice, ca să turbure opinia publică prin atacuri personale dintre cele mai violente?

Toți acei cari au putut fi temuți cândva, sunt supuși să suporte ura sentimentelor nemărturisite, a poftelor nesatisfăcute, a intereselor amenințate, a speranțelor înșelate, a ambițiilor decepționate.

Se spune adesea că este o mare onoare să fii ținta unor atacuri nedrepte. Poate, dar este o onoare prea împovărătoare și nu o poți suporta decât dacă ești cuirasat de o mare indiferență, capabil să înduri orice, fără șovăire, totdeauna cu fața la inamic, până ce acesta obosește și se rușinează.

Câți pot avea însă o asemenea rezistență?

Dar, doamnelor și domnilor, noi nu ne-am adunat aci pentru a vă arăta la ce poate fi expus și ce îndură un om când vrea să contribue la realizarea idealului național, în țara noastră, unde străinismul ne copleșește, și unde cozile de topor sunt chiar mai periculoase decât acești străini păcătoși.

Nu ne-am adunat aci, nici pentru a auzi vreun program electoral, cu care se ocupă atât de activ în aceste zile, partidele politice. Streini cu totul de preocupările lor, — deși printre noi pot fi mulți membri ai partidelor — noi ne-am adunat aci să sărbătorim ziua Unirii, sărbătoarea noastră națională cea mai mare, sărbătoare în care, cu voința Celui de sus, cu mintea cârmuitorilor și cu brațul soldaților noștri s'a proclamat această Unire, acum 19 ani.

Mari greutăți am întâmpinat până la înfăptuire. Prin greutăți mari trece și azi lumea întreagă, dar datori suntem să păstrăm un minut de tăcere și să ne reculegem, gândindu-ne la ce am dobândit și la ce mai avem de făcut.

Când se celebrează Invierea Mântuitorului, Sfânta noastră Biserică ne spune: „Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul ca să ne bucurăm și să ne veselim întru ea" Tot astfel și noi azi, putem spune, că lăsând la o parte grijile, aceasta este ziua când trebue să ne bucurăm, pentrucă într'o zi ca aceasta s'a realizat, după aproape două mii de ani de suferință, cel mai mare act din istoria poporului românesc.

S'a făcut atunci un act de Dreptate. Poporul român a fost reintegrat în drepturile sale sfinte. Sângele lui Horia, Cloșca și Crișan, martiri a căror po-

(Continuare în pag. 3-a)